

SABER I FER-HO SABER

JAUME ORTÍNEZ

A cavall del 2006 i 2007, un alumne d'un institut d'Igualada va fer com a treball de recerca de segon de batxillerat un recompte de la quantitat de pisos i habitatges que s'estaven construint a la capital de l'Anoia i quines previsions de vendes hi havia. Els instruments per elaborar l'estudi eren bolígraf, llibreta i bicicleta. Ganes i murrieria.

No va preguntar pràcticament mai als promotors i, per contra, va dedicar moltes hores a parlar amb els encarregats d'obra, amb el paletes i els operaris finalistes. Volia saber les presses que els donaven per enllestir pisos i poder-los entregar i quanta gent s'hi interessava sobre el terreny.

Passats uns quants mesos, el treball està enllestit. Un treball que li va requerir moltes hores per fer-lo. Per al professor-tutor del treball de recerca, es tractava d'un estudi feixuc de ser llegit íntegrament: s'hi indicaven el promotor, el carrer i número on

es fa l'obra, la data de la llicència, l'arquitecte, l'arquitecte tècnic, la previsió d'acabament, el nombre d'habitatges en construcció, l'empresa constructora, etc. Pàgines i pàgines de dades per concretar exhaustivament una xifra final decisiva.

El moll de l'os de l'estudi, és a dir la resposta, es resumia en una sola frase: a Igualada hi havia 4.004 pisos sense interessats a comprar-los. És a dir, sobre una xifra de pisos en construcció que no arribava als 4.100, més de 4.000 no tenien cap perspectiva de ser venuts en els propers mesos o anys.

Cal tenir en compte que, fins al 2008, la conselleria d'Economia de la Generalitat de Catalunya no va reunir els presidents i/o directors generals de les caixes catalanes per preguntar-los la possibilitat d'una bombolla immobiliària. La resta del tema ja el sap tothom. A hores d'ara no calen més comentaris.

FOTO: JOAN SERRA /ARA-CAT

Per contra, sí que vull parlar sobre el treballs de recerca:

- Són importants. Ajuden noies i nois a triar el seu camí en els estudis o professions.
- Encara que sempre hi haurà qui copiarà el seu treball o qui acomplirà l'obligació sota mínims, també està comprovat que hi ha veritables troballes entre els estudis entregats.
- Més d'una vegada, l'alumne parteix d'una explicació sorprenent oïda feia anys a casa dels seus avis i que, un cop llegida pel seu tutor, ha donat peu a aclarir antigues històries mai no ben resoltes.
- Els millors treballs de recerca s'haurien de premiar.
- També s'haurien de divulgar. Així ho ha entès AUGA (Aula d'Extensió Universitària de la Gent Gran de l'Anoia), que en programa almenys un cada curs. L'experiència ha resultat un èxit i s'han donat a conèixer veritables troballes explicades amb intel·ligència i amenitat.

JAUME ORTÍNEZ I VIVES (Igualada, 1950) és enginyer tècnic tèxtil i ha treballat a la indústria tèxtil i a la banca. Actualment, és president de l'Aula d'Extensió Universitària per a la Gent Gran de l'Anoia (AUGA). És fundador de la *Revista d'Igualada*.